Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 21 kwietnia 1875.

55.

Ustawa z dnia 24 marca 1875,

o udzieleniu ulg przedsiębiorstwu kolei żelaznej z Wiednia na Pottendorf do Wiener-Neustadt.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby koleje żelazne, mające połączyć się i zlać w jedno spólne przedsiębiorstwo pod nazwą: „Kolej wiedeńsko-pottendorfsko-wiener-neustadzka“, to jest koleje:

a) z Wiednia na Inzersdorf i Pottendorf i

b) z Wiener-Neustadt na Ebenfurt, Pottendorf i Dolny Waltersdorf do Grammat-Neusiedl z odnogą do Neufeld

uwolnił a mianowicie kolej wymienioną pod *a)* od podatku dochodowego i od opłat steplowych od kuponów, jakoteż od wszelkich podatków, któreby w przyszłości na mocy ustaw mogły być zaprowadzone, na przeciąg lat siedmiu (7), licząc od 1 stycznia 1875, pod tym warunkiem, że takież samo uwolnienie od podatków i opłat, mocą dokumentu koncesyi z dnia 23 sierpnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 160) kolei żelaznej z Wiener-Neustadt do Grammat-Neusiedl na lat pietnaście udzielone, przestanie jej służyć z upływem powyższego siedmioletniego okresu.

Artykuł II.

Gdyby nastąpił przypadek, w artykule I wzmiankowany, przedłużyć można okres, na który w moc §-fu 7 rozporządzenia ministerstwa handlu, przemysłu i robót publicznych z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) o udzielaniu koncesyj na budowę kolei żelaznych prywatnych, nadana została koncesya na budowę kolei wymienionej pod *b)*, a to dla porównania tejże z koleją wymienioną pod *a)*, poza termin tam ustanowiony, w ten sposób, ażeby obudwom kolejom kończyła się koncesya dopiero z upływem dziewięćdziesięciu lat, licząc od dnia 1 stycznia 1875.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od chwili ogłoszenia, porucza sie ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 24 marca 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Banhans** r. w. **Pretis** r. w.

56.

Ustawa z dnia 28 marca 1875,

mocą której uzupełnia się ustawę z dnia 3 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 54) o warunkach i ulgach w celu zabezpieczenia budowy kolei żelaznej parowej z Opawy do granicy morawsko-węgierskiej nad wąwozem Vlara i zmienia artykuły II i V tejże ustawy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Zmienia się i uzupełnia ustawę z dnia 3 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 54), o warunkach i ulgach w celu zabezpieczenia budowy kolei żelaznej parowej z Opawy na Suchodoł i Nowy Iczyn do granicy morawsko-węgierskiej nad wąwozem Vlara i w tym celu wyjmuje się z mocy obowiązującej artykuły II i V tejże ustawy.

Na miejsce tychże wejdą następujące, z temi samemi co tamte liczbami:

Artykuł II.

Nadając koncesyą, można kolei żelaznej parowej z Opawy, z jednej strony na Suchodół i Nowy Iczyn do granicy morawsko-węgierskiej ku Trenczynowi, z drugiej strony do granicy państwa, dla utworzenia związku z siecią kolei pruskich w kierunku Raciborza, zapewnić gwarancyą rządową czystego dochodu rocznego i kwoty amortyzacyjnej najwyżej aż do sumy 51.800 (pięćdziesiąt jeden tysięcy ośmset) złotych wal. austr. w srebrze średnio z jednej mili na czas, na który koncesya będzie nadana, w ten sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie wyrównał kwocie zagwarantowanej, administracya państwa uzupełni co by niedostawało, lecz najwyżej tylko do przerzeczonej sumy.

Gwarancyą czystego dychodu ustanowić należy na podstawie rzeczywistych wydatków na budowę, które będą udowodnione, tudzież kosztów zebrania kapitału i odsetków interkalarnych.

Papiery obiegowe tej linii mogą być zbywane dopiero wtedy, gdy będą spełnione warunki potrzebne do rozpoczęcia budowy.

Budowle, które kolej centralna morawsko-szląska na linii z Opawy do Suchodołu rzeczywiście wystawiła, tudzież materyały nagromadzone a istniejące, o ile dla nowej kolei ukażą się przydatnemi, mogą być objęte, lecz tylko podług ich prawdziwej wartości, teraźniejszemu ich stanowi odpowiadającej, przez osza-

cowanie obliczonej, którą ministerstwo handlu sprawdzi i w tej sumie zatwierdzi a która też w rzeczywistych wydatkach na budowę tylko w tej sumie może być policzona.

Gwarancya czystego dochodu łącznie z kwotą amortyzacyjną, od kapitału na budowę wyłożonego, ma zacząć się od dnia otwarcia ruchu na części kolei z Opawy do Nowego Iczyna w stosunku ilości mil, a co się tyczy dalszych linii od Nowego Iczyna do granicy morawsko-węgierskiej dopiero wtedy, gdy przez otwarcie linii od granicy morawsko-węgierskiej na Trenczyn do Tyrnawy kolej żelazna połączy bezpośrednio Opawę, Trenczyn i Tyrnawę.

Gwarancya za linią od Opawy do austryacko-pruskiej granicy państwa w kierunku Raciborza zacznie się w podobny sposób dopiero od chwili, gdy w skutek ukończenia zagranicznej części kolei, Opawa i Racibórz będą połączone ze sobą bezpośrednio koleją żelazną.

Artykuł V.

Część kolei z Opawy do Nowego Iczyna rozpoczęta być musi w przeciągu sześciu tygodni od dnia nadania koncesyi a ukończona i oddana na użytek publiczny najpóźniej w przeciągu 2½ lat licząc od tegoż dnia.

Budowa linii od Nowego Iczyna do granicy węgierskiej ma rozpocząć się dopiero wtedy, gdy będzie stanowczo zapewniona budowa linii od granicy morawsko-węgierskiej na Trenczyn do Tyrnawy. W przypadku takim oddana być ma takowa na użytek publiczny w 2½ lat od rozpoczęcia budowy.

Dopełnienie tych zobowiązań zapewnić powinien koncesyonaryusz administracyi państwa w sposób odpowiedni, który takowa oznaczy. W razie niedopełnienia tego zobowiązania może być orzeczonem że kaucya przepada.

Akta i dokumenty, które z tego powodu będą spisane, są wolne od stępli i opłat.

§. 2.

Na wypadek gdyby się okazało, że koleje w artykule II wzmiankowane, nie mogą przyjść do skutku przez nadanie koncesyi, upoważnia się Rząd, aby rozpoczął najprzód budowę linii z Opawy do Nowego Iczyna.

W tym celu wyznacza się rządowi na rok 1875 dotacyą w sumie 3,000.000 zł. wal. astr.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, porucza się ministrom handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 28 marca 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

57.

Ustawa z dnia 28 marca 1875,

o warunkach i ulgach celem zapewnienia budowy kolei drugorzędnej od miasta Lokiet (Elbogen) do stacyi Lokiet-Neusattel.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby nadając koncesyą na kolej drugorzędną ze szlakiem normalnym od miasta Lokiet aż do kolei dowozowej, prowadzącej od kopalni węgla pana Haidingera do stacyi Lokiet-Neusattel na kolei busztiehradzkiej, albo, jeżeliby użytkowanie lub nabycie tej kolei dowozowej na rzecz nowego przedsiębiorstwa niedało się osiągnać drogą umowy, aż do rzeczonej stacyi kolei, udzielił tejże kolei następujące ulgi:

a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, podań i jakichkolwiek innych dokumentów tyczących się zebrania kapitału, jakoteż budowy i urządzenia kolei aż do czasu otwarcia ruchu;

b) uwolnienie od stępli i opłat całej pierwszej emisyi akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa z kwitami tymczasowemi, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;

c) uwolnienie od podatku dochodowego i opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony, najwięcej na lat trzydzieści od dnia nadania koncesyi.

Ulgi powyższe mają być odpowiednio stosowane do kolei dowozowej, prowadzącej do kopalni Haidingera, jeżeliby takowa na rzecz nowego przedsiębiorstwa była użytkowana lub nabyta, jakoteż do umów, tyczących się tego użytkowania lub nabycia.

Artykuł II.

Kolej żelazna, w artykule I wzmiankowana, ukończona być powinna i oddana na użytek publiczny najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia nadania koncesyi.

Artykuł III.

Jeżeliby na kolei, będącej przedmiotem niniejszej koncesyi, chyżość największa pociągów miała wynosić tylko 12 kilometrów na godzinę, Rząd będzie miał prawo nietylko dozwolić na wszelkie możliwe ułatwienia podczas budowy, lecz oraz i pod względem ruchu odstąpić od wszystkich środków bezpieczeństwa, przepisanych w porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) i w tyczących się tego postanowieniach dodatkowych, o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej ministerstwo handlu uzna to za możliwe.

Podobnież upoważnia się Rząd, ażeby uwolnił przedsiębiorstwo wzmiankowanej kolei żelaznej od przepisanego w §-fie 68-ym porządku ruchu kolei żelaznych, jakoteż w §. 10, lit. *f)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) obowiązku bezpłatnego przewożenia poczty, jakoteż od opartych na §-fie 89-ym porządku ruchu kolei żelaznych zobowiązaniach, co się tyczy wynagradzania nadwyżki wydatków na nadzór policyjny i skarbowy i pod względem dostarczania i utrzymywania bezpłatnie lokalów urzędowych.

Artykuł IV.

Wysokość cen przewozu osób i ładunków poddaje się następującym ograniczeniom:

1. Za przewóz podróżnych pomiędzy miastem Łokiet a stacyą Lokiet-Neusattel, jeżeli będą zaprowadzone wagony tylko jednej klasy, nie wolno pobierać większej opłaty nad 25 cent. od osoby. W razie gdyby koncesyonaryusz zaprowadził wagony drugiej klasy, Rząd będzie mógł pozwolić, ażeby za przewóz wyższą klasą pobierano należytość większą od poprzedniej najwięcej o 50 od sta.

2. Co się tyczy przewozu ładunków na rzeczonej kolei, opłata taryfowa od 50 kilogramów nie ma wynosić nad trzy centy. Dla artykułów: węgiel kamienny, koks, zboże, wyroby młynarskie, ziemniaki, nawóz, kamienie do budowy i wapienne, gdyby takowemi wagony całkiem były napełnione, ustanowić należy opłatę zniżoną w kwocie najwyżej 2·5.

3. Co się tyczy opłat ubocznych i innych przepisów pod względem ruchu, zastosowane być mają postanowienia, obowiązujące na kolei busztiehradzkiej.

Zastrzedz sobie należy rewizyą taryf po każdych pięciu latach ruchu, przyczem jednak należy mieć na względzie zapewnienie kolei odpowiedniego zysku. Wbrew woli koncesyonarysza taryfy nie mogą być zniżone dopóty, dopóki kolej w dwóch po sobie następujących latach ruchu nie przyniesie czystego dochodu najmniej siedm od sta kapitału zakładowego.

Artykuł V.

Koncesya na kolej, w artykule I namienioną, nadana być ma na lat dziewięćdziesiąt, licząc od dnia otwarcia ruchu. W razie gdyby kolej dowozowa, prowadząca do kopalni Haidingera miała być wcielona w nowe przedsiębiorstwo, można wydać postanowienie, że koncesya na tę kolej dowozową utraci moc swoją dopiero z upływem powyższego okresu koncesyjnego. Zresztą układając przepisy, mieścić się mające w koncesyi, mieć należy na względzie postanowienia ustawy z dnia 1 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 56), tyczącej się warunków i ulg dla przedsiębiorstwa kolei północno zachodniej austryackiej, o ile na to pozwoli właściwość kolei drugorzędnej, będącej przedmiotem ustawy niniejszej.

Artykuł VI.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, porucza się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 28 marca 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

58.

Ustawa z dnia 28 marca 1875,

o udzieleniu zaliczek rządowych na pokrycie niedoborów w wydatkach ruchu kolei Vorarlberskiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby spółce akcyjnej c. k. uprzywilejowanej kolei vorarlberskiej udzielał na pokrycie niedoborów w wydatkach ruchu zaliczki w monecie papierowej. Zaliczki te nie mogą jednak w żadnym razie przenosić ogółem sumy 911.000 zł. w monecie papierowej.

Artykuł II.

Ceny najwyższe przewozu podróżnych ustanawiają się dla kolei vorarlberskiej jak następuje: I klasa 36 c., II klasa 27 c., III klasa 18 c. od osoby i mili; obrót wagonów IV klasy zostaje wstrzymany.

Amortyzacya akcyj wstrzymana będzie dopóty, dopóki niedobór w wydatkach ruchu będzie się pojawiał; oszczędzona tym sposobem suma umieszczona być ma w rachunku ruchu jako dochód.

Artykuł III.

Co się tyczy wypłacania zaliczek w artykule I namienionych, odsetków od tychże i zwrotu zaliczek, zastosowane tu będą odpowiednio przepisy artykułu II ustawy z dnia 20 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 91), tyczącej się zaliczek z tytułu gwarancyi kolei vorarlberskiej udzielanych, z tą zmianą, że na umorzenie zaliczek, we wstępie tego artykułu namienionych, użyte być mają całkowite nadwyżki dochodu najprzód a w szczególności przed zwrotem długów gwarancyjnych.

Dopóki więc zalegać będą zaliczki, które Rząd udzieli w myśl artykułu I ustawy niniejszej, postanowienie zawarte w ustępie 3 artykułu II powołanej ustawy, na mocy którego tylko połowa czystego dochodu, przewyższającego zagwarantowaną sumę roczną, oddana być ma Rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki i odsetków, nie będzie stosowane.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej, która wchodzi w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia, zleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 28 marca 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Banhans** r. w. **Pretis** r. w.

59.

Ustawa z dnia 28 marca 1875,

tycząca się zmiany i uzupełnienia ustawy z dnia 6 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 73), o budowie projektowanej kolei żelaznej parowej z Steinachu nad koleją żelazną, prowadzącą z Górnej Styryi do Salzburga i Tyrolu na Aussee, Steg, Ischl, Ebensee, Attnang, Sied do Andiesenhofen lub, jeśli to będzie właściwem, do Schärdingu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Artykuł II ustawy z dnia 6 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 73), zmienia się w ten sposób, że ustanowiona tam gwarancya rządowa może być zapewniona nie tylko na lat 20 lecz na cały okres 90 letni na który koncesya ma być nadana.

Artykuł II.

Gdyby koncesya na kolej, w artykule I ustawy z dnia 6 maja 1874 Dz. u. p. Nr. 73) namienioną, miała być udzielona spółce akcyjnej uprzywilejowanej kolei Cesarzewicza Rudolfa, utrzymywać należy dla kolei nowo koncesyonowanej i dla innych linij spółki, tylko jeden spólny rachunek ruchu, i postarać się, ażeby pociągi mogły z kolei Cesarzewicza Rudolfa na kolej, na którą ma być nadana nowa koncesya, przechodzić bezpośrednio.

Artykuł III.

Gdyby nastąpił przypadek przewidziany w artykule II, postanowienie zawarte w ustępie 3 okresie 2 artykułu IV-go ustawy z dnia 6 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 73), tyczące się zwrotu zaliczek, będzie zmienione w ten sposób, że całkowita nadwyżka, o którą czysty dochód będzie przewyższał zagwarantowaną sumę roczną, oddawana być ma Rządowi na umorzenie otrzymanej zaliczki i odsetków. Pozwala się nadto, ażeby uwolnienie od podatku dochodowego, przyzwolone w pierwszym ustępie artykułu V ustawy z dnia 6 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 73) w ten sposób było uskuteczniane, aby podatek dochodowy od kolei Cesarzewicza Rudolfa płacony był w stosunku ilości mil linij istniejących, do nowej kolei.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, porucza się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 28 marca 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Banhans** r. w. **Pretis** r. w.

60.

Ustawa z dnia 28 marca 1875,

o uwolnieniu od opłat pożyczki krajowej galicyjskiej w sumie 1,600.000 zł. zaciągniętej na mocy ustawy krajowej z dnia 12 lutego 1873 na zaradzenie niedostatkowi i o pozwoleniu umieszczania kapitałów w obligacyach tej pożyczki.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Upoważnia się zarząd skarbowy, ażeby obligacye i kupony pożyczki krajowej, przez królestwo Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem krakowskiem na mocy ustawy krajowej z dnia 12 lutego 1873 (Dziennik ustaw i rozporządzeń dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem krakowskiem, Nr. 86) na zaradzenie niedostatkowi w sumie 1,600.000 zł. zaciągniętej, uwolnił od należących się opłat stęplowych, o tyle, o ile będzie udowodnione, że pożyczka użyta została do celów wskazanych w artykule II ustawy krajowej z dnia 12 lutego 1873.

Upoważnienie to do uwolnienia od opłat stęplowych rozciąga się tylko na te kupony, które będą płatne aż do końca 1882 roku.

§. 2.

Obligacye tej pożyczki mogą być używane do umieszczania w nich dla korzyści kapitałów fundacyjnych tych zakładów, które zostają przed nadzorem publicznym, tudzież pieniędzy sierocych, powierzniczych i depozytowych, a po kursie giełdowym, jednak nie ponad wartość nominalną, także na kaucye służbowe i przemysłowe.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się właściwym ministrom.

Wiedeń, dnia 28 marca 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Glaser** r. w. **Pretis** r. w.